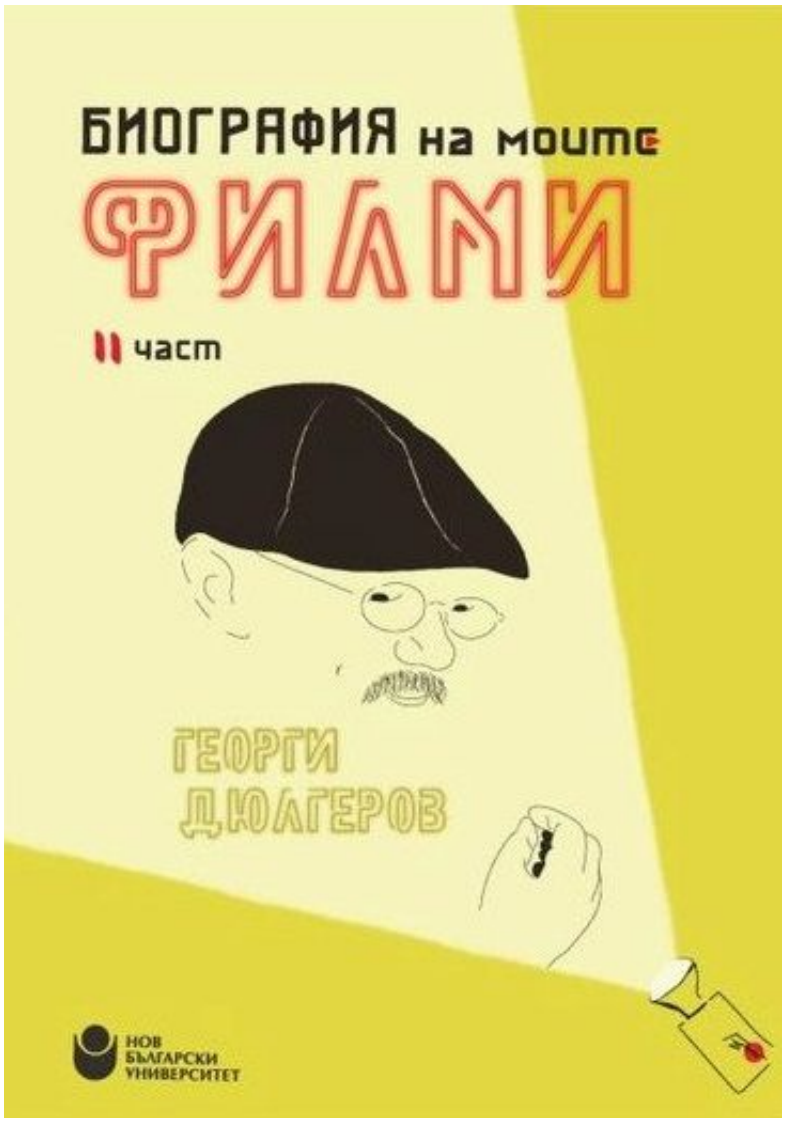

Проф. Георги Дюлгеров представя новата си книга в Бургас на 4 април

Четвъртък, 23 Март 2023

На 4 април, от 18.00 часа, режисьорът Георги Дюлгеров ще представи втората част на книгата “Биография на моите филми”. Премиерата ще се състои в книжарница “Хеликон” на ул. “Александровска” 51. Изданието ще бъде представено от Панайот Денев, а издател е Нов български университет.

Книгата обхваща периода от 1990 г. досега, а авторът отново увлекателно разказва за възникването на идеите, заснемането и реализацията на повечето от филмите си, създадени през годините. Дюлгеров споделя интересни случки от работата си преди и по време на снимките на "Черната лястовица”, “Лейди Зи”, “Козелът”, “Буферна зона” и ни запознава с екипите на филмите отблизо.

Както в първата част на книгата, и тук текстът е допълнен с видеооткъси от филмите, които читателят може да гледа посредством QR кодове. Книгата започва с цветни плакати на всички филми, описани в първата част и завършва с подробна филмография с екипи и награди, и показалец на имената, споменати в книгата.

Предговорът е на проф. Петя Александрова:

"Филмите на Георги Дюлгеров ни откриват истини за самите нас чрез съдбите на други хора, за народопсихологията, за сломените души, за възстигането и пораженията, за копнежите, мечтите, болката и пропилените чувства, за времето, социално и лично - и още много други неща. Дюлгеров започва писмената си епопея заради внуците, на които я посвещава. Но не е само това. Освен Режисьор, той винаги е бил и Учител, и сега отново ни поднася своеобразни "уроци по кино"... Предизвикателството на тази книга е да открием другите възможни лица на Дюлгеров - ученик, разказвач и историк. Знам, че тръгването към тази книга е заради любовта към незабравимите филми на Дюлгеров. Но след прочитането ѝ не филмите, а хората и историите с тях ще останат в съзнанието - една пъстра и богата картина на задкулисието на българското кино."

Доц. Димитър Камбуров:

"Световната история на киното слави чехословашката Нова вълна (чешкото чудо) на 60-те, хвали полската филмова школа, признава охотно приноса на унгарското кино, а от петнайсетина години румънската Нова вълна е все така на мода. Българското кино все още го няма на световната, на европейската, пък даже и на източноевропейската карта. А то, особено онова на 70-те, на Георги Дюлгеров, Рангел Вълчанов, Методи Андонов, Едуард Захариев, Людмил Кирков, Иван Андонов, Борислав Шаралиев и още, и още, си е свършило работата и очаква своето международно разпознаване, признание и подобаващо място между големите източноевропейски кинематографии.

Но за да се случи това разпознаване в световен план, следва да се върнем към великото време на българското кино аналитично и исторически, от една вече достатъчна времева дистанция, способна да отсее зърното от плявата.

Не познавам по-проникновен, сложен и умен разрез изотвътре на соца от предприетия от Георги Дюлгеров в „Авантаж“. В него убийствената критика спрямо соца като ендемична култура на лъжата и фалша съжителства със съпричастие и милост към малкия голям човек, който играе и се надиграва със системата, понякога ѝ се изплъзва, по-често се оказва неин съучастник, но през цялото време се бори за своя дял щастие, за своето място под слънцето, за своята автентична главна роля във филма на живота си, схванат и като дар, и като неспирно прослушване.

Книгата на най-големия от най-българското време на киното ни - Георги Дюлгеров - предоставя безценните биографии отвътре на неговите филми. За да разберем как се е стигнало до величието на „Авантаж“ и „Мера според мера“, следва да проникнем в генезиса и процеса на израстване и търсене на този велик майстор.”.

*

Георги Дюлгеров е роден през 1943 г. в Бургас, завършва кинорежисура във ВГИК в Москва през 1970 г.

Режисьор е на над 20 филма, които са били показвани на фестивали и други форуми във Франкфурт на Майн, Манхайм, Оберхаузен, Берлин, Локарно, Ротердам, Лондон, Сан Франциско, Минеаполис, Ню Йорк, Москва, Киев, Санкт Петербург, Рига, Варшава, Братислава, Виена, Сараево, Белград, Авелиньо, Палермо, Генуа, Ла Рошел, Париж, Монреал, Торонто, Ванкувър, Фуджисава... Получили са национални и международни награди, от които по-важни са:

“Авантаж”, 1978 г. („Сребърна мечка” за режисура от Берлинския кинофестивал); “Мера според мера” 1981 г. (Награда за най-добра режисура, награда за мъжка роля в лицето на Руси Чанев и награда за операторска работа в лицето на Радослав Спасов на фестивала “Златна роза”във Варна, 82; награда на СБФД); “За Нешка Робева и нейните момичета”, 1986 г. (”Златен ритон” иа „Златен рицар” от фестивала в Палермо, Италия); “Лагерът”, 1990 г. (Номинация и участие в Кан („Петнадесетдневка на

режисьорите”)); “Черната лястовица”, 1999 г. (Гранд приз на фестивала в Батуми, Грузия и наградата на младежкото жури на фестивала в Монс, Белгия); “Лейди Зи”, 2005 г. (Наградата за най-добър филм „Сърцето на Сараево” на фестивала в Сараево, награди от фестивалите в Монреал, риест, Палич, София и Варна); “Спомени за океански риболов”, 2007 г., “Козелът”, 2009 г. (Награда на публиката на София Филм Фест в Пловдив); “Буферна зона”, 2014 г. (Награда на СБФД на фестивала „Златна роза”) и др. Дюлгеров е бил преподавател по филмова и ТВ режисура в НАТФИЗ „Кръстьо Сарафов” от 1973 до 2010 година. От 2010 г. до днес е почетен професор в НБУ. Носител е на наградата на София, почетен гражданин е на Бургас и е член на Европейската филмова академия.

